

Sygn. akt III C 869/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział III Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Witkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Cieślińska – Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **H. K. i T. K.**

o **zapłatę**

- 1. zasądza od H. K. i T. K. solidarnie na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 445.247,37zł (czterysta czterdzieści pięć tysięcy dwieście czterdzieści siedem złotych trzydzieści siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;**
- 2. zasądza od H. K. i T. K. solidarnie na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 5.621,66 zł (pięć tysięcy sześćset dwadzieścia jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Sygn. akt *III C 869/15*

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. z/s w W. w dniu 27 kwietnia 2015r. złożył przeciwko T. K. i H. K. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym wnosząc o wydanie nakazu zapłaty zasądzonego na jego rzecz kwotę 445 247,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu (pозew – k.5 - 10).

W dniu 5 maja 2015r. Sąd Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w którym uwzględnił w całości żądanie powoda. (nakaz zapłaty z dn. 5.05.2015r. w sprawie (...) k 12).

Od tego nakazu pozwani T. K. i H. K. złożyli sprzeciw w dniu 3 czerwca 2015r., podnosząc zarzut spełnienia roszczenia. (sprzeciw k 17-18)

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2015r. Sąd Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie (postanowienie – k.23).

Pozwani T. K. i H. K. w dniu 10 listopada 2015r. złożyli pismo w sprawie, w którym wnosili o oddalenie powództwa w całości z zasądzeniem kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwani kwestionując roszczenia co do zasady jak i co do wysokości, podnieśli:

- zarzut dochodzenia roszczeń wyliczonych z przekroczeniem wysokości odsetek maksymalnych,
- przedawnienia roszczeń objętych pozwem ,
- niewykazania istnienia zobowiązania oraz jego wymagalności,
- niewykazania wysokości zobowiązania Pozwani oprócz wniosku dowodowego o ich przesłuchanie w charakterze strony na okoliczność zawarcia umowy, realizacji umowy, warunków umowy oraz niewykonania obowiązków przez powoda, nie zgłosili żadnego innego wniosku dowodowego. (pismo pozwanych z dnia 10.11.2015r. k 132-133).

Po wniesieniu sprzeciwu i zgłoszeniu powyższych zarzutów, powód w dalszym ciągu podtrzymywał powództwo w całości domagając się zasądzenia od pozwanych kwoty dochodzonej pozwem wraz z odsetkami ustawowymi wskazanymi w pozwie i kosztami procesu. Powód wyjaśnił przy tym iż przy pozwie po wniesieniu sprzeciwu podano kiedy została wypowiedziana umowa kredytowa i powód dokładnie wyodrębnił szczegółowo składowe dochodzonego roszczenia w tym kapitał wraz przyjętym oprocentowaniem za poszczególne okresy od dnia uruchomienia kredytu. Powód tutaj jeszcze raz przedstawił szczegółowe rozliczenie umowy kredytowej w sposób bardziej czytelny. Podniósł nadto iż wykazał stopę procentową dochodzonych odsetek, podając iż umowa z pozwanymi została zawarta przed 20 lutego 2006r. i wobec tego w stosunku do tego stosunku zobowiązaniowego należy stosować przepisy dot. odsetek które obowiązywały kiedy czynność została dokonana. Powód zaznaczył iż zarzut przedawnienia został wskazany przez pozwanych ogólnie, wyjaśniając iż powód domaga się odsetek za okres od 2014r do 2015r. a więc za okres nie przedawniony. (pismo procesowe powoda z dnia 2 lutego 2016r. k 147 – 149).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lutego 2005 r. pozwani T. K. i H. K. zawarli z (...) Bank S.A. z/s w K., Oddział (...) w Ł. umowę kredytu hipotecznego nr (...) indeksowanego do waluty obcej. Bank udzielił kredytu w kwocie 1.995.950,00 zł. Spłata wszelkich zobowiązań tej umowy kredytowej miała być dokonywana według harmonogramu spłat kredytu. (...) Bank miał wypłacić bezgotówkowo w dwóch transzach na rachunki podmiotów wskazanych we wniosku pozwanych. W § 6 umowy określono iż oprocentowanie kredytu jest zmienne i nadzień sporządzenia umowy wynosi 7,90 % w skali roku. W umowie zastrzeżono że w przypadku nie wywiązywania się z obowiązków o których mowa w ust.1 pkt 2 § 10 umowy Bank ma prawo podniesienia oprocentowania kredytu o 20% w stosunku do stopy procentowej przyjętej w umowie. Bank mógł wypowiedzieć umowę kredytową w razie stwierdzenia że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane lub w razie zagrożenia terminowej spłaty kredytu z powodu złego stanu majątkowego kredytobiorcy, a w szczególności w przypadku niespłacenia dwóch rat odsetkowych lub odsetkowo-kapitałowych. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością 7 dni. Po upływie okresu wypowiedzenia kredytobiorcy byli zobowiązani do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu. W przypadku stwierdzenia przez Bank że kredytobiorcy podali nieprawdziwe dane lub posłużyli się sfałszowanymi dokumentami Bank mógł rozwiązać umowę bez wypowiedzenia. (umowa kredytowa z dnia 21.02.2005r. – k.35 – 37, regulamin kredytu hipotecznego obow. od dnia 26.11.2004r. k 47 -63). Zabezpieczeniem spłaty kredytu była hipoteka kaucyjna na nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), cesja na rzecz banku wierzytelności z umowy ubezpieczenia, weksel in blanco (§ 8 umowy k 36).

H. K. udzieliła w dniu 21 stycznia 2005r. pełnomocnictwa swojemu mężowi T. K. przed zawarciem umowy kredytowej z powodowym Bankiem z dnia 21 lutego 2005r. (pełnomocnictwo k 64).

W dniu 31 grudnia 2009r. został zawarty aneks nr (...) do tej umowy kredytowej, przedmiotem którego było ustalenie przez strony zasad funkcjonowania produktu (...). W § 1 umowy ustalono że oprocentowanie kredytu jest zmienne i na dzień sporządzenia aneksu wynosiło 7,58% w skali roku. Zaznaczono tutaj iż ustalenie oprocentowania określa umowa kredytowa. W § 2 aneksu Bank wyraził zgodę na odroczenie płatności rat kredytu. W tym § 2 ust. 5 aneksu ustalono też że po upływie 24 miesięcy od wejścia w życie aneksu kredytobiorcę obowiązywać będą parametry kredytu określone dotychczas w umowie kredytu. (aneks do umowy nr (...) k 38 – 41).

W dniu 6 września 2011r. strony zawarły aneks nr (...), gdzie postanowiły że od dnia wejścia tego aneksu zmianie ulegają postanowienia umowy kredytowej przez dodanie treści § 4 ust. 8 umowy o brzmieniu „środku z kaucji w wysokości 700 000,00zł będące zabezpieczeniem kredytu z dnia 17.02.2010r. zostaną przeznaczone na pokrycie zaległości oraz bieżących rat kredytu nr (...) z dnia 21 lutego 2005r. Po wykorzystaniu środków z kaucji w wysokości 700.000,00zł kredytobiorcy byli zobowiązani spłacać raty kredytu zgodnie z harmonogramem spłat. (aneks nr (...) z 6.09.2011r. k 45 – 46).

W dniu 27 listopada 2012r. zawarto kolejny aneks do umowy z dnia 21 lutego 2005r., na mocy którego zmieniono czas spłaty kredytu, w ten sposób że Bank udzielił kredytobiorcom karencji w spłacie rat kapitałowo - odsetkowych na okres 1 miesiąca od listopada 2012r. (aneks z dnia 27.11.2012r. k 42 – 44).

(...) Bank S.A. w dniu 18 kwietnia 2013r. skierował do pozwanych pismo zawierające wypowiedzenie umowy kredytowej nr (...) z dnia 21 lutego 2005r. z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Bank informował tu iż następnego dnia po upływie wypowiedzenia całość środków kredytowych wraz z odstkami i kosztami staje się wymagalna i podlega natychmiastowemu zwrotowi na rachunek powoda. Przy czym bank powiadomił że rozważył możliwości cofnięcia wypowiedzenia w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległych należności łącznie 64.105,20CHF + 30,00PLN. Bank również w dniu 18 kwietnia 2013r. poinformował pozwanych że niespłacenie należności w terminie 30 dni spowoduje skutek przewidziany w art. 105 a w zw. z art. 105a ust. 4 ustawy Prawo bankowe (wypowiedzenia umowy z dnia 18.04.2013r. k 66-67 i k 70 - 71, zawiadomienia k 68-69i k 72-73, wykaz stanu zadłużenia k 82 - 107).

Odsetki karne zostały naliczone przez powoda według przedstawionego rozliczenia kredytu złożonego w sprawie w dniu 2 lutego 2016r. za cały okres trwania umowy od uruchomienia kredytu od 25 lutego 2005r. do wypowiedzenia umowy tj. dnia 31 maja 2013r. (rozliczenie umowy za cały okres trwania umowy k 150 -195 i oryginały rozliczenia umowy k 203 -248).

Powyższe rozliczenie zostało przesłane pełnomocnikowi pozwanych i doręczone w dniu 18 lutego 2016r. i 18 kwietnia 2016r. (zarządzenia k 199, k 284zwrotki k 330, 331). Pełnomocnik pozwanych nie zajął już żadnego stanowiska wobec tych dowodów.

Pozwani nie stawili się na żaden z wyznaczonych terminów rozprawy ani w dniu 12 lutego 2015r., 18 marca 2016r. i 24 czerwca 2016r. Przy czym na dzień 24 czerwca 2016r. nie zostały złożone już ani wnioski o odroczenie rozprawy ani też zaświadczenia od lekarza dot. pozwanych czy też ich pełnomocnika. (protokół z dnia 12.02.2016r. k 199, protokół z dnia 18.03.2016r. k 269, protokół z 24.06.2016r. k 318).

Pozew w sprawie niniejszej został złożony 27 kwietnia 2015r. (pozew k 5)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu dokumenty dołączone do pozwu i kolejnych pism procesowych powoda, które nie zostały zakwestionowane przez pozwanych i których prawdziwość nie wywołała wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Kwestią bezsporną w niniejszej sprawie było zawarcie w dniu 21 lutego 2005 r. przez umowy kredytowej nr (...) pozwanych T. i H. małż. K. z powodowym bankiem (...) S.A. z/s w K., Oddział (...) w Ł. umowę kredytu. Bezsporne było również zawarcie przez pozwanych aneksów do tej umowy. Powyższe wynika jednoznacznie z przedstawionych do akt sprawy dokumentów. W niniejszej sprawie pozwani nie kwestionowali faktu, iż zawierali umowę kredytową z (...) Bank SA i zaprzestania spłacania rat kredytu. Pozwani w sprzeczanie podnieśli iż spełnili względem powoda już świadczenie. Jednak ani przy tym sprzeczanie ani też później w trakcie tego procesu nie przedstawili żadnego dowodu – dokumentu wykazującego spłatę zobowiązania wobec powoda. Przy czym w tym miejscu należy podnieść, iż takim dowodem zapłaty należności w żadnym razie nie mógł być dowód z przesłuchania stron. W ocenie Sądu powyższy zarzut pozwanych nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kolejnym zarzutem pozwanych był zarzut nie wykazania istnienia zobowiązania, jego wymagalności i nie wykazania wysokości zobowiązania oraz dochodzenia roszczenia z przekroczeniem wysokości odsetek maksymalnych a także zarzut przedawnienia roszczenia.

Zdaniem Sądu dokumenty złożone przez powoda wykazują istnienie, wysokość i wymagalności roszczenia, jakie wynika ze stosunku prawnego łączącego powoda z pozwanymi na podstawie umowy kredytowej nr (...) z dnia 21 lutego 2005r. Do pozwu została dołączona zarówno umowa kredytowa zawarta z pozwanymi, regulamin kredytu hipotecznego, aneksy do tej umowy, rozliczenie umowy za cały okres kredytowania od lutego 2005 do chwili wypowiedzenia umowy do maja 2013r., wykaz naliczenia odsetek karnych /k 150/

Pełnomocnik pozwanych jednak nie odniósł się do tych dokumentów, nie zakwestionował prawdziwości tych dokumentów, jak i w żaden sposób nie wykazał, że zadłużenie zostało spłacone i aktualnie dług pozwanych już nie istnieje.

W tym miejscu należy jeszcze podnieść, iż jeśli chodzi o wykazanie stopy odsetek procentowych, to powód dołączył do pozwu rozliczenie w tym zakresie opisując jak zmieniała się stopa procentowa, jak również nadto dokładnie przedstawił wyliczenie tych odsetek w piśmie dnia 2 lutego 2016r. dołączając nadto szczegółowe wyliczenie w załączniku do tego pisma /k 150/.

Przepisy dot. maksymalnej wysokości odsetek weszły w życie z dniem 20 lutego 2006r., a więc po zawarciu umowy kredytowej przez pozwanych. Późniejsze aneksy zawierane przez pozwanych nie miały na celu zmiany umowy w tym zakresie. Z treści aneksów wynika iż miały na celu wydłużenie harmonogramu spłat rat kredytu, czy też udzielenia karencji. Treść tych aneksów dokładnie zatem wskazuje w jakim zakresie dokonywano zmian praw i obowiązków stron wynikających z umowy kredytowej. Przepisy określające maksymalną wysokość odsetek umownych obowiązują od dnia 20 lutego 2006 r., a zatem nie mają zastosowania do umowy zawartej z pozwanymi przed tą datą. W tamtym stanie prawnym maksymalna wysokość odsetek umownych nie mogła w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Jeżeli umówiono się na wyższe odsetki, należą się odsetki maksymalne. Przepis art. 359 § 2¹ Kodeksu cywilnego mówiący o odsetkach maksymalnych wskazuje więc orientacyjną wysokość oprocentowania, jakie strony umowy mogły uzgodnić zachowując zgodność swego stosunku prawnego z zasadami współżycia społecznego. Obecnie zgodnie z obowiązującym od 9.10.2015r. art. 359 § 2¹ Kodeksu cywilnego maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne). Biorąc pod uwagę powyższe trzeba stwierdzić odsetki naliczone przez powoda mieściły się w granicach określonych w powyższym przepisach

Jeśli chodzi o zarzut przedawnienia w tym przypadku należało wziąć pod uwagę art. 118 k.c. - który to wskazuje, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, iż w sprawie zawarto umowę kredytową, to zatem zdaniem Sądu należało przyjąć 10 letni termin przedawnienia. Zatem trzeba stwierdzić iż roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu. W sprawie nie ma zastosowania art. 731 k.c. ponieważ dot. on roszczeń wynikające ze stosunku rachunku bankowego, które to przedawniają się z upływem lat dwóch. Natomiast w sprawie przedmiotowej, umowa nr (...) z dnia 21 lutego 2005r. zawarta przez pozwanych z powodowym Bankiem to umowa kredytowa, a nie umowa rachunku bankowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, iż roszczenie dochodzone pozwem było zasadne.

Powyższe skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

Na podstawie art. 481 § 1 k.c. Sąd zasądził od kwoty dochodzonej pozwem, odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 27 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty /pozwany był wzywany do zapłaty należności przed wytoczeniem powództwa, nadto pozwani nie kwestionowali daty wymagalności tych odsetek/.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanych na rzecz powoda kwotę 5.621,66 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak sentencji wyroku.